

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
z dnia 07 września 2021 roku
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
wszczętym na wniosek dra. Jana Amosa Jelinka

zawierająca opinię w sprawie nadania dr. Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Komisja Habilitacyjna powołana *Uchwałą nr 135/2021* Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej z dnia 24 lutego 2021 r. do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, wszczętego na wniosek dra. Jana Amosa Jelinka, działając na podstawie art. 221 ust. 10 *Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.) oraz § 28 ust 2-11 *Zasad przeprowadzania postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej* przyjętego *Uchwałą Nr 196 /2019 z dnia 16 października 2019 ze zmianami przyjętymi Uchwałą 165/2021 Senatu APS z dnia 26 maja 2021 r.* uchwała, co następuje:

§ 1

Komisja Habilitacyjna obradowała w dniu 7 września 2021 r. w składzie:

- Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Marian Nowak (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie);
- Sekretarz komisji: dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej);
- Recenzent: prof. dr hab. Ewa Filipiak (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy);
- Recenzent: dr hab. Maria Teresa Groenwald, prof. UG (Uniwersytet Gdański);
- Recenzent: dr hab. Alicja Korzeniecka-Bondar, prof. UwB (Uniwersytet w Białymstoku);
- Recenzent: prof. dr hab. Stanisław Dylak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu);
- Członek komisji: prof. dr hab. Józefa Bałachowicz (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej);

§ 2

Po zapoznaniu się z recenzjami osiągnięć naukowych i dokumentacją postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego, Komisja Habilitacyjna stwierdza, że Dr Jan

Amos Jelinek posiada w dorobku osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej pedagogika, a zatytułowane: „*Dziecięca astronomia. Intuicje i zarysy pojęć astronomicznych: mity, wyniki badań i wnioski pedagogiczne*” oraz wykazuje istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni.

§ 3

Biorąc pod uwagę osiągnięcia Habilitanta, przedstawione przez recenzentów opinie, przebieg kolokwium, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie naukowej pedagogika.

§ 4

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik zawierający jej uzasadnienie.

§ 5

Komisja przekazuje niniejszą Uchwałę Senatowi Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, składając ją na ręce dr hab. Barbary Marcinkowskiej, prof. APS, Rektor Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej – jako Przewodniczącej Senatu.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

Ks. prof. dr hab. Marian W. Nowak

Załącznik nr 1

do Uchwały Komisji Habilitacyjnej
powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w
dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika wszczętym na wniosek
Dra. Jana Amosa Jelinka
z dnia 07 września 2021 r.
zawierającej większościową pozytywną opinię w sprawie nadania
Doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej w składzie niżej podanym odbyło się w dniu 07 września 2021 r. Skład Komisji:

- Przewodniczący komisji: prof. dr hab. Marian Nowak (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie);
- Sekretarz komisji: dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej);
- Recenzent: prof. dr hab. Stanisław Dylak (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu);
- Recenzent: prof. dr hab. Ewa Filipiak (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy);
- Recenzent: dr hab. Maria Teresa Groenwald, prof. UG (Uniwersytet Gdański);
- Recenzent: dr hab. Alicja Korzeniecka-Bondar, prof. UwB (Uniwersytet w Białymstoku);
- Członek komisji: prof. dr hab. Józefa Bałachowicz (Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej);

Komisja habilitacyjna zapoznała się z treścią recenzji i opinii, wskazujących mocne jak i słabe strony dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego Doktora Jana Amosa Jelinka. W opinii większości członków Komisji dorobek ten spełnia wymogi wskazane w art. 219 ust. 1. *Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.)

w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego
dotyczącego Pana Doktora Jana Amosa Jelinka
w dziedzinie nauki społeczne, dyscyplina pedagogika

Ocenie poddano wskazane osiągnięcie naukowe – rozprawę zatytułowaną: *Dziecięca astronomia. Intuicje i zarysy pojęć astronomicznych: mity, wyniki badań i wnioski pedagogiczne* (Warszawa 2020, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ss. 355) oraz cztery artykuły w czasopismach naukowych i dwa artykuły w monografiach – wskazane jako główne osiągnięcie naukowe, jak również dorobek publikacyjny poza osiągnięciem naukowym obejmujący jedną monografię autorską, 16 tekstów w recenzowanych pracach

zwartych, cztery artykuły w czasopismach naukowych z bazy ERIH i jedenaście w innych czasopismach naukowych punktowanych.

UZASADNIENIE

Komisja habilitacyjna przekazuje Senatowi Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie niniejszą *Uchwałę* wraz z uzasadnieniem i pełną dokumentacją postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i zwraca się do Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej z wnioskiem o **nadanie Doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.**

Komisja w swojej większości zauważyła oryginalność, precyzyjne ukierunkowanie naukowych poszukiwań Doktora Jana Amosa Jelinka, jak też spełnienie przez niego większości kryteriów związanych z postępowaniem habilitacyjnym. Członkowie Komisji habilitacyjnej zauważają, że osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitanta zaprezentowane w dokumentacji złożonej 05.11.2020 wraz z wnioskiem o wszczęcie procedur habilitacyjnych do Rady Doskonałości Naukowej, stanowią znaczny wkład w rozwój pedagogiki jako dyscypliny naukowej. Jedna opinia recenzencka w tej procedurze zawiera konkluzję o negatywnej ocenie, podkreślając jednakże także wartości dorobku naukowego Kandydata. Wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego został natomiast pozytywnie zaopiniowany przez trzech recenzentów jak i pozostałych członków Komisji Habilitacyjnej.

Decyzja w sprawie pozytywnego zaopiniowania wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika dla **dra. Jana Amosa Jelinka** została podjęta przez uczestników Komisji Habilitacyjnej na podstawie głosowania jawnego – zgodnie z życzeniem Kandydata. **Wyniki głosowania były następujące:**

- **ZA NADANIEM STOPNIA NAUKOWEGO DOKTORA HABILITOWANEGO (TAK)** - głosów: 6 (prof. dr hab. Stanisław Dylak UAM; prof. dr hab. Ewa Filipiak UKW; prof. dr hab. Józefa Balachowicz, APS; dr hab. Anna Perkowska-Klejman, prof. APS; dr hab. Maria Teresa Groenwald, prof. UG; prof. dr hab. Marian Nowak KUL);

- **PRZECIWI NADANIU STOPNIA NAUKOWEGO DOKTORA HABILITOWANEGO (NIE)** - głosów: 1 (dr hab. Alicja Korzeniecka-Bondar, prof. UwB);

- **WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ** - głosów: 0

Wśród wskazywanych słabych stron w dorobku Habilitanta wymienia się m.in. niepodjęcie zapowiadanego w rozprawie „społecznego kontekstu budowania wiedzy” (w odniesieniu do teorii Wygotskiego, a także braki odniesień np. do J. S. Brunera – według recenzji prof. E. Filipiak), sformułowanie celów w postaci pytań wskazujących na diagnozowanie a nie wypracowanie teorii (Prof. UwB, A. Korzeniecka-Bondar), niedokładne sformułowanie w opisie metodologii badań, mogące rodzić wrażenie, że skonstruowane narzędzie badawcze będzie wykorzystywane do badania na ile dzieci będą odpowiadać jego wszystkim modelom umysłowym” (s. 322), a zatem, że to dzieci mają dostosować się do modeli, które da się określić danym narzędziem, jak również jedna recenzja podkreśla, że „projekty zawierają uszczerbki, a w niektórych miejscach brak konsekwencji i rozbieżność informacji” (Prof. UwB, A. Korzeniecka-Bondar). W tejże recenzji zauważa się, że Habilitant

szukał jakiejś metodologii, która pozwoliłaby mu „spiąć” dwa zrealizowane projekty, ale była to błędna decyzja wskazująca na brak świadomości metodologicznej Habilitanta. W efekcie, zdaniem Prof. A. Korzenieckiej-Bondar, nie dowiadujemy się z monografii jaką teorię/czego zbudował w rezultacie swoich badań Dr Jelinek. Z kolei Prof. UG Maria Groenwald w odczytaniu tej kwestii przedstawia opinię, że właśnie badania empiryczne Kandydata wpisują się w schemat badań diagnostycznych i „zostały przeprowadzone w dwóch schematach metodologicznie odmiennych, ale wzajemnie dopełniających się i zrealizowanych w ramach grantów jako dwa projekty badawcze” (s. 3). Tamże podkreślana jest solidność i rzetelność badań zrealizowanych przez Kandydata, jak również uchwycenie procesualności uczenia się przez trafnie dobrane badania: poprzeczne, ilościowe, z zastosowaniem testu przesiewowego EARTH 2. Zdaniem prof. Stanisława Dylaka badania zostały zrealizowane poprawnie, wymagałyby one jednak – jeśli były prowadzone przez pewien zespół, bardziej ewidentnego wykazania roli i udziału w nich samego Habilitanta.

Recenzenci wskazują przy tym na szczególną cechę badań prowadzonych przez Habilitanta i opisanych w rozprawie stanowiącej główne osiągnięcie naukowe, a mianowicie „niezwykle dokładny opis ich przebiegu; wysoki poziom jego szczegółowości”, który „umożliwia kolejnym badaczom postępowanie zgodne z wytyczonym przez Habilitanta schematem, co w przypadku badań jakościowych jest zabiegiem zapewniającym ich rzetelność” (s. 3 recenzji prof. M. Groenwald, także opinia prof. J. Bałachowicz). Być może ten właśnie fakt może rodzić u innych przekonanie o niskiej świadomości teoretyczno-metodologicznej Habilitanta.

Komisja jako organ zbiorowy, szanując stanowisko każdego z jej Członków, poddała dyskusji zarówno mocne jak i słabe strony zauważone w dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem Habilitanta, związane także z różnymi perspektywami patrzenia i prowadzenia badań jej Członków, wyraziła ostatecznie większościową pozytywną opinię. Podstawę uzasadnienia pozytywnej opinii wnioskującej o nadanie Doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika stanowi ocena Jego głównego osiągnięcia naukowego, dorobku naukowego, istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni i inne osiągnięcia przedstawione przez powołanych w skład Komisji habilitacyjnej Recenzentów oraz w opiniach sformułowanych przez Członków Komisji, jak również biorąc pod uwagę wynik przeprowadzonego kolokwium habilitacyjnego i wnioski z dyskusji przeprowadzonej w trakcie posiedzenia Komisji.

Argumenty przemawiające za pozytywną opinią Komisji habilitacyjnej, czyli za nadaniem Doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika uzasadniają m.in.:

1/ osiągnięcia naukowe, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2a Ustawy - na które Habilitant wskazał: *Dziecięca astronomia. Intuicje i zarysy pojęć astronomicznych: mity, wyniki badań i wnioski pedagogiczne* (Warszawa 2020, Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej, ss. 355) oraz cztery artykuły w czasopismach naukowych i dwa artykuły w monografiach – wskazane jako główne osiągnięcie naukowe dotyczące istotnej problematyki i posiadające charakter nowatorski. Wskazują na to już Recenzenci wydawniczy: Prof. dr hab. Edyta Gruszczyk-Kolczyńska i Prof. dr hab. Jerzy Kreiner, a także Recenzenci i Członkowie

Komisji habilitacyjnej w swoich recenzjach i w opiniach. Osiągnięcie zostało pozytywnie ocenione przez większość recenzentów Komisji habilitacyjnej i wszystkich członków Komisji, jako oryginalne w sposobie ujęcia przedmiotu badań i wyznaczające nowe tropy metodologii, także analizy i interpretacji uzyskanych danych (prof. UG Maria Teresa Groenwald). Wskazuje się z pozycji oceny przedstawionego dorobku naukowego, że mamy do czynienia z „istotną aktywnością naukową” (prof. E. Filipiak). Szczególną cechą powstawania tych osiągnięć jest ich oparcie na własnych badaniach empirycznych, podejmowanych w ramach ośmiu projektów badawczych, których Habilitant był kierownikiem. Z tych projektów jeden – *Miniatura* z NCN (2017) stanowił zarazem podstawę opracowania monografii wskazanej w głównym osiągnięciu naukowym. Pozostałe projekty były wewnętrznymi projektami uczelnianymi APS;

2/ dorobek Habilitanta. Przedstawiony do oceny dorobek pokazuje drogę stawiania się Kandydata samodzielnym badaczem ważnych problemów w obszarze pedagogiki wczesnoszkolnej, przedszkolnej i dydaktyki pierwszych lat nauczania. Jest on świadectwem rozwijania własnego warsztatu badawczego i wzrastającej świadomości metodologicznej (prof. E. Filipiak). Jest to dorobek obejmujący i poszerzający teorię naukową w obszarze pedagogiki wczesnoszkolnej/przedszkolnej, który w recenzjach został określony jako „spójny, budowany konsekwentnie, z perspektywą dalszego rozwoju” (prof. E. Filipiak). Dorobek ten w chwili wnioskowania o habilitację obejmował, poza wskazanym naukowym osiągnięciem, jedną monografię, cztery artykuły w Bazie ERIH, dziesięć artykułów w czasopismach punktowanych międzynarodowych i krajowych (poza ERIH), 16 rozdziałów w monografiach, 44 artykuły w czasopismach popularnonaukowych. Dorobek ten jest powiększany systematycznie i dynamicznie, zważywszy, że podjęta problematyka jest raczej niszowa jeśli chodzi o popularność. Pomimo tego, jeśli w chwili wnioskowania o habilitację liczba cytowań wg Google Scholar wynosiła 20, a liczba autocytowań 18, to już obecnie według stanu z 09 sierpnia 2021 r. w bazie Google Scholar, Habilitant miał już 29 cytowań i h-indeks = 3. Gdy całkowita wartość punktowa jego osiągnąć za lata 2007-2020 wynosiła 293 punktów, to w chwili obecnej wynosi już 434 punktów (09 sierpień 2021 r.);

3/ aktywność naukowa Habilitanta realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (por. art. 219 pkt. 3 Ustawy). Habilitant wskazuje na opiekę naukową nad doktorantką z Uniwersytetu w Kazachstanie (Abai Kazakh National Pedagogical University w Almata) w roli także promotora pomocniczego. Był zaangażowany we współorganizację wizyty studyjnej pt. *Developing young learners communicative competences in a foreign language*, zrealizowanej w dniach 4-8 marca 2013 r. Grant na realizację wizyty pokrywała Narodowa Agencja, w ramach projektu „Uczenie się przez całe życie” (Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Program Wizyty Studyjne). Uczestniczył także w wizycie studyjnej w Irlandii, pt.: *„Education for active citizenship and sustainable development in schools”* w 2013 r. Organizacją wysyłającą była Narodowa Agencja, w ramach projektu „Uczenie się przez całe życie” (Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Program Wizyty Studyjne). II tura konkursu w roku 2012 (numer wniosku 2012-SV-02-PL-LLP-04667). Habilitant współpracuje też z Fundacją H-mat w Czeskiej Republice (przy zaangażowaniu prof. E. Gruszczyk-Kolczyńskiej), zajmującą się badaniami nad rozwojem poznawczym dzieci w zakresie umiejętności matematycznych oraz opracowaniami metodycznymi z realizacją zadań

w ramach projektu: *Podpora rozvoje myšlení dětí prostřednictvím matematického a polytechnického vzdělávání* (źródło finansowania: Ministerstwo Szkolnictwa (MSMT): CZ.02.3.68/0.0/0.0/15_001/000211) – stwarzając okazje do wymiany doświadczeń i realizowania konferencji. Tak zróżnicowana i bogata aktywność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska świadczą o dużym doświadczeniu i dojrzałości wymaganej od samodzielnego pracownika naukowego, której Kandydat czyni zadość;

4/ osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego. Kandydat jest bardzo wysoko oceniany w zakresie dydaktyki akademickiej. Recenzje i opinie akcentują, że jest „doświadczonym pracownikiem dydaktycznym, stale podnoszącym swoje kompetencje w tym zakresie poprzez uczestnictwo w kursach i szkoleniach” (prof. E. Filipiak). Takie stwierdzenie potwierdza: bogaty wykaz prowadzonych zajęć oraz bardzo wysoka studencka ewaluacja prowadzonych zajęć (średnia 4,71-4,95).

Kandydat uczestniczył aktywnie w 17 konferencjach, w tym 10 międzynarodowych, także 11 konferencjach metodycznych popularyzujących wiedzę. Jest autorem 44 artykułów popularyzujących jego podejście do nauczania, także 102 publikacji przynoszących 0 punktów, ale stanowiących przejaw pasji pedeutologicznej wyrażanej w ożywionej współpracy z nauczycielami, dla których prowadzi liczne szkolenia i warsztaty, przez które wdraża programy z zakresu edukacji przyrodniczej i technicznej. Habilitant popularyzuje wiedzę także przez rozgłoszenie radiowe i internet. Jest autorem gier edukacyjnych.

Kandydat był przewodniczącym komitetu organizacyjnego międzynarodowej konferencji *Dzieci Uzdolnionych Matematycznie*. Pełnił funkcję recenzenta wielu czasopism pedagogicznych oraz redaktora czasopisma „Szkoła Specjalna” (w latach 2015-2017). Tę działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną doceniają Władze Rektorskie i Państwowe przez nagrody, także brązowy krzyż zasługi;

5/ Komisja habilitacyjna po zapoznaniu się z kompletem dokumentacji, autoreferatem, całokształtem dorobku naukowo-badawczego, recenzjami merytorycznymi i opiniami oraz biorąc pod uwagę przewidziane *Uchwałą Senatu APS*, kolokwium habilitacyjne, na które złożył się: wykład habilitacyjny na temat: „Dziecięca astronomia”, który przybrał formę prezentacji przygotowanej w PowerPoint, następnie przedstawienie przez Habilitanta głównych tez swoich osiągnięć naukowych i rozmowę z Habilitantem służącą zaprezentowaniu kompetencji w dyscyplinie pedagogika stwierdza, że:

- Habilitant prezentuje wysokie kompetencje w zakresie wiedzy pedagogicznej, stosuje szeroko i umiejętnie podejście interdyscyplinarne, wykazując wysokie kompetencje merytoryczne i metodologiczne w realizowaniu pracy naukowej, zwłaszcza wysoką umiejętność syntetycznego przedstawiania swoich analiz oraz przygotowanie do prowadzenia badań zarówno ilościowych jak i jakościowych, wykazując się naukową dojrzałością (potwierdzoną jednoznacznie we wszystkich recenzjach i opiniach członków Komisji – także w recenzji z negatywną konkluzją znajdujemy stwierdzenie: „Habilitant jest twórczym i pozytywnie odbieranym przez studentów dydaktykiem, sprawnym organizatorem i niezwykle zaangażowanym propagatorem wiedzy z różnego rodzaju metodyk szczegółowych”);

- osiągnął potwierdzoną w recenzjach i opiniach recenzentów oraz członków Komisji wysoką ocenę wartości dorobku dydaktycznego i organizacyjnego, wspieranego działalnością popularyzacyjną, otwarciem na potrzeby społeczne i aktywną współpracą ze środowiskiem,

wspierane jakością i zakresem posiadanej wiedzy pedagogicznej, zwłaszcza w zakresie dydaktyki nauczania początkowego, przy odniesieniach do teorii psychologicznych i socjologicznych, z umiejętnie realizowanym podejściem interdyscyplinarnym,

- wypracował na etapie habilitacji własną specyfikę badawczą, ukształtowaną oryginalnie dzięki studiom pedagogicznym do prowadzenia badań w obszarze pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, osiągając wysoki poziom tożsamości naukowej – skryształizowanej tematycznie i dojrzałej, z kompetentnymi odniesieniami do wymienionych subdyscyplin pedagogicznych i dzieciństwa,

- wykazał się kompetencjami do prowadzenia własnych badań naukowych i wspierania rozwoju młodych pracowników nauki, a także wyraźną świadomością własnego potencjału w zakresie możliwości dalszych badań i własnego rozwoju (rzeczowo, spójnie i logicznie ujmując je w autoreferacie),

- przejawia wyraźnie pasję poznawczą i dociekliwość naukową ukierunkowane na nauczanie przyrody i techniki w nauczaniu początkowym, a Jego działalność naukową i organizacyjną charakteryzuje trafność wyboru ważnych problemów zarówno edukacyjnych jak i społecznych oraz wysoka motywacja (wręcz pasja) do pracy naukowej.

Biorąc pod uwagę zarówno wyżej wymienione argumenty, jak również stanowiska zawarte w recenzjach i opiniach, Komisja habilitacyjna w jawnym głosowaniu, które odbyło się na zasadzie bezwzględnej większości głosów, większością głosów – sześć głosów ZA i jeden PRZECIW – opowiedziała się za poparciem wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego Dr Janowi Amosowi Jelinkowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika. Na podstawie jednej w swojej konkluzji negatywnej i trzech pozytywnych recenzji osiągnięcia naukowego stanowiącego przedmiot postępowania habilitacyjnego oraz wszystkich pozostałych opinii pozytywnych, a także spełnienia kryteriów stawianych kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w zakresie działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej, Komisja stwierdza, że Jan Amos Jelinek spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, zawarte w art. 219 ust. 1. *Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającemu się o nadanie stopnia doktora habilitowanego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

W tej też sytuacji Komisja habilitacyjna podjęła *Uchwałę* w sprawie skierowania tego wniosku do Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie o nadanie Doktorowi Janowi Amosowi Jelinkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

prof. dr hab. Marian Nowak